

"...Trong các sách tôi viết về cái chết của hai người Anh Em này, luôn luôn tôi có câu kết sau đây:

Thởở ng cho Tởng thở ng Ngô đình Diêm và tiếc cho ông Ngô đình Nhu!

Hôm nay tôi xin lập lờ! Thuở ng ở đây là thuở ng khóc, khóc cho mất con người đở y đở c đở, ái quở c mãnh liở t, cở đở i tranh đở u, kiên tranh thở cho Đở c lập Quở c gia, cho Tở do Dân tộc, cho Hở nh phúc Đở ng bào., đúng là mất về Anh hùng dân tộc, mất vĩ nhân cở a đở t nởở c!

Tiết là thuở ng tiếc, thuở ng tiếc cho mất đở u óc uyên thâm, cho mất hoài bở o rở ng lờ n, cho mất vĩ n kiở n cao sâu...mà trong dòng lịch sử, dân tộc VN đã sống sinh ra, nhờ ng đởở c mở y ngởở i, thở hở i?..." HVL

Đở NHỞ T Cở NG HÒA cở a Miở n Nam (1955-1963)

Nở i dung cở a bài nói chuyện hôm nay là nhờ ng số kiở n hay nhờ ng biở n cở quan trở ng nhở t đã đở a đở n số hình thành ra Đở nhở t Công hòa cở a miở n Nam VN (1956-1963), mà cái ID cở a nó là Hiở n Pháp năm 1956, cũng là phở n kết cở a bài nở y.

Hởở ng ở ng lờ i kêu gở i cở a thở tuở ng Ngô đình Diêm (NĐD) về giúp nởở c, tở Chicago, Illinois, tôi về đở n Sài gòn ngày 24 tháng 8, 1954 và liở n sau đó vì thở i cuở c đở a đở y, thở tởở ng NĐD đã đở t đở tôi vào nhờ ng đở a về, nở u gở i đởở c là đở a về hay đúng hở n là cởở ng về, đở tôi thành ra chở ng nhân cho nhờ ng số kiở n tôi muở n ghi lờ i ra đây.

Nhở ng số kiở n tôi trình bày sau đây có ba giá trở khác nhau: là chở ng nhân, không chở ng nhân nhờ ng biở t thở t chở c chở n và mất ít chuyện không biở t chở c, quý về số phân biở t đởở c 3 giá trở

khác nhau đó.

1.- C ng v th nh t. (Ph tá Bí th c a th t ng NĐD)

Đ u tiên tôi t m th i thay th anh Võ văn H i là bí th c a Th t ng, đ anh t m th i gi ch c Chánh văn phòng, thành lnh b tr ng. Ba ngày đ u tôi ăn ng trong dinh Gia long, sau đ c đ a ra ng ngh khách s n Kinh hoa, Ch l n, nh ng luôn luôn v dinh Th t ng ăn c m tr a và t i cho đ n khi Th t ng cho l nh b Tài chánh c p cho villa s 140, đ ng Hai bà Tr ng, SG. Cho nên tôi may m n làm vi c bên Th t ng cho đ n ngày 10 hay 11 tháng 10, 1954. Chính trong th i gian ng n ng i 45 ngày n y đã x y ra bi n c Nguy n văn Hinh, T ng tham m u quân đ i Qu c gia VN mu n đ o chánh.

Đ d hi u rõ bi n c n y thi t nghĩ cũng nên nh c l i, tr c đó, ngày 16, tháng 6, ông Ngô đình Di m đ c Qu c tr ng B o Đ i b nhi m làm th t ng, l p n i các VN thay th chánh ph hoàng thân B u L c. Thi t nghĩ khi b nhi m NĐD, Qu c tr ng B o Đ i (BĐ) có h i ki n v i b Ngo i giao M và cũng có th v i chánh ph Pháp n a, vì Pháp dù có thua tr n Đ i n biên ph trong tháng 5 r i, nh ng v n còn n m quy n Ngo i giao và Qu c phòng VN v i m t đ o quân vi n chinh dù đã thua tr n nh ng v n còn hùng h , đ ng khi anh em NĐD l i có ti ng là ch ng Pháp.

Cũng ch c ch n là chánh ph Hoa k không có liên quan tr c ti p gì đ n chuy n b nhi m n y, vì dù ông Di m có bôn ba Hoa k g n 3 năm đi n a, ông có quen thân v i nhi u nh n v t có ti ng nói trong chánh tr ng Hoa k , nh ng th t ra Hoa k ch a nghĩ đ n chuy n thay th Pháp Đ ng đ ng, cho đ n khi ch m m t v i Nga/Tàu h i ngh Genève trong tháng 7, 1954.

Sau khi đ c b nhi m, b t ch p l i can gián c a ông Ngô đình Luy n Pháp và ông Ngô đình Nhu VN, Th t ng NĐD v Sài gòn ngày 26, cùng tháng 6, 1954. T ng liên đoàn Lao công VN c đ ng đón ti p, nh ng s ng i đ n phi tr ng TSN ch a đ n 500. B n ngày sau Thù t ng bay ra Hà n i đ xem xét tình hình và ti p xúc chánh khách ngoài B c, đ r i tr v Sài gòn thành l p N i các, ra m t ngày 7 tháng 7, 1954: Th t ng kiêm b Quốc phòng và N i v . Chánh ph ch a k p làm gì thì ngày 20 cùng tháng Hi p đ nh Genève ký k t gi a Pháp và Vi t minh (VM) tho t đ n, toàn dân đ khóc đ c i, có hòa bình hay đ ng h n ch i là đnh chi n gi a hai phe, nh ng đ t nu c l i b chia đôi. (1)

(1) Ngày 21-07-54, đ ng khi T ng th ng Eisenhower h p báo đ gi i thích hi p đ nh Genève cho qu c dân M , thì ngoài đ ng có m t nhóm sinh viên VN bi u tình lên án các c ng qu c

chia đôi đất nước của họ. Hôm sau ở trung tâm Liên hiệp quốc (UN), New-york, cũng có một nhóm sinh viên VN bị u tình, đông hơn. Cũng hai cuộc biểu tình do ĐVL, ĐTC & HVL tổ chức, hình HVL có lên báo, lên T. 55 năm sau nhìn lại...

Bao nhiêu vấn đề chánh trị xã hội của văn hóa...đều dồn về miền Nam với 36,000 quân viễn chinh Pháp và trào lưu Bức kháng cự của cộng sản CS bắt đầu, người Pháp đoán là khoảng 60,000 người, Thủ tướng Ngô Đình Diệm hy vọng 100, 000... không hề trào lưu của cộng sản phát nổ thác lũ, quá sự tuồng tượng của miền nam, nghĩa là trong vòng 300 ngày do Hiệp định Genève qui định sự kháng cự của cộng sản lên trên 860,000. Thủ tướng vui bao nhiêu thì càng lo nhiều hơn nữa...

Khi về đất VN, tôi cảm thấy rõ ràng tình trạng quá yếu kém của chánh phủ NĐD cũng như uy tín của tân Thủ tướng quá thấp. Không thấy chánh phủ Bộ Lưu Bị bàn giao lại cái gì, ngoài cái dinh Gia long và sự Nổi dậy của năm bảy chiếc xe cũ kỹ, không có một tí vũ khí canh gác. Thủ tướng kiêm Bộ Quốc phòng, mà không có quân đội, Bộ Nội vụ không có Công an Cảnh sát, trong lúc đô thành Sài Gòn - Chợ Lớn là Bình xuyên, miền Tây Nam kỳ là Hòa bình, miền Đông là Cao đài, quân chúng người Nam nghe nói đến NĐD, nhúng không biết NĐD là ai.

Ngoài ra sau lòng tin của Ely, Cao ủy Pháp là cảm một tập đoàn thực dân đang hội quyên thủ, hội của tài sản như buôn chợ chi tiêu. Trong lúc người Miền nam nhẩy vào chánh phủ VN chưa có một chút trung tâm rõ ràng... Tất cả đất đai, xã hội miền Nam đang ở trong một tình trạng vô cùng hỗn mang gần như tuyệt vọng, vô phương cứu vãn. Dù luận Quốc tế cho chánh phủ NĐD không thể quá 6 tháng.

Ở một số của Thủ tướng NĐD là phải nắm lấy quyên hành, là thủ tướng kiêm Quốc phòng, cho nên dù ưu tiên ông phải nắm quân đội.

Tham mưu trưởng Nguyễn Văn Hinh (vấn đề mấu chốt nhiên là dân Pháp), cần phải thay thế. Và chính tướng Hinh lại khai chiến trước, ngày 09-09-54 cho trích Thủ tướng trên đài phát thanh Pháp Á do anh Phan Cao Phái (anh của chú Minh Châu bạn của người viết) quản lý và đòi của tướng chánh phủ. Thủ tướng Diệm phản pháo ngay, ngày 11-09-54 cho tướng Hinh phải đi Pháp trong vòng 24 tiếng, gọi là để khảo sát thực tế quân đội Pháp trong vòng 6 tuần. Thủ tướng Hinh từ chối và vấn đề quân đội trong tay mình để làm loan, mưu đồ chánh, cho 1 tí vũ khí thiếp giáp cộng chung quanh dinh Địch Lưu Bị (mới được Cao ủy Ely giao trả từ trước) về a hăm dọa, về a chi bị, cùng một lúc cho đài phát thanh quân đội ra rêu cáo chánh phủ nào là địch tài, nào là tham nhũng v.v. (Nhớ ngẫm đêm đó tôi ngủ trong dinh Thủ tướng, sẵn sàng để Thủ tướng xử

đông nam mốt thông đồng viên và đi đêm với CIA Mỹ, khi đi tá Lansdale từ Manila qua VN, đóng đô ở hải phòng Ma Cabane, trực tiếp của viên Tao đàn, cách dinh Thủ tướng một con đường. Đi tá Lansdale có nhiệm vụ giúp chính phủ NĐD (nhân dân tính hình). Nội các NĐD sắp xếp để đi nếm, vì ngày 20-09-54, 9 trên 18 bị trúng bom yểm trợ của địch. Nên lưu ý là cuộc kháng chiến đang xảy ra đúng lúc cuộc Bắc kỳ đi công phát nổ lũ lụt sông Hồng, CS Hà Nội chiếm được, đe dọa, bắt cóc, thủ tiêu...v.v. không biết.

Nhưng với sự hợp tác chặt chẽ giữa CIA và tòa Địch Mỹ, Thủ tướng NĐD giữ quy tắc cuộc kháng chiến do tướng Nguyễn Văn Hinh gây ra, nhưng không phải là không đồng minh: đi sứ Heath cho tướng Hinh biết là nếu có đảo chánh trong tình thế này thì Mỹ sẽ cúp viện trợ quân sự ngay, đang khi đi tá Lansdale tìm cách tách tướng Hinh ra khỏi tham mưu của ông ta là 2 nhân viên phòng nhì của Pháp, Lansdale biết hai sĩ quan này hai vé máy bay đi Manila du hí năm ngày.

Qua tháng sau, 1954 tướng Nguyễn Địch cử tướng Hinh và bổ nhiệm tướng Lê Văn Thọ lên thay. (Cũng là lúc tướng Nguyễn Địch gọi tôi qua Bộ Tài chính có công tác khác, nên nhưng chuyện sau đây tôi không phải là chuyên nhân, nhưng biết được rõ ràng.)

Địch sứ Heath và tướng O'Daniel, trưởng đoàn công viên quân sự Mỹ, đòi yêu cầu tướng Diệm nên giữ tướng Hinh lại trong quân đội. Ông Diệm từ chối. Trưởng công sứ công nhân của Thủ tướng, đi sứ Heath thay đi thái độ, từ bỏ ra thù ngay và gọi đi nếm tin về Washington, báo cáo tướng là bắt tài, không có khả năng dung hòa...cần phải thay đi.

Nhưng lúc bấy giờ tướng Eisenhower và Hội đồng an ninh Quốc gia, cả đa số Lập pháp viên Quốc hội lại nhìn thấy Thủ tướng Diệm có thể lãnh đạo một trận chiến Cộng đồng Đông nam Á châu, nên hoàn toàn bác bỏ đề nghị của đi sứ Heath và Tổng tướng Eisenhower gọi đi sứ qua thay tướng là tướng Collins, bạn thân tin của ông. Đi sứ Collins đến Sài Gòn mang theo bức thư của Thủ tướng Mỹ xác nhận rằng họ một mình Thủ tướng Nguyễn Địch và mưu toan họ với Thủ tướng một chế độ trình viên trẻ kinh tế quân sự qui mô hơn.

Nhưng lại không đề tướng Collins và tướng Ely là huynh đệ chi binh từ Địch như Thủ tướng. Tại hội là đi sứ Mỹ Bộ Cao ủy Pháp chỉ phải hoàn toàn, ngày một ngày hai tướng Collins thay đi thái độ đi với Thủ tướng Nguyễn Địch, có nghĩa là ông họ một đi "Diệm must go" mà thủ tướng Pháp đã dàn dựng từ 4, 5 tháng nay.

Ngày 08-12-1954, hai tướng Collins và Ely vào dinh Địch lập chính thức để nghỉ về Thủ tướng NĐD nên bổ nhiệm Phan Huy Quát làm bộ trưởng Quốc phòng và Bộ trưởng Ngoại vụ. Tuy nhiên Thủ tướng NĐD tức chế và phải tức chế, vì nếu ông chấp nhận thì chế độ hóa ra ông chấp thu và mất quyền hành - Quốc phòng và Ngoại vụ là hai bộ quan trọng nhất của chính phủ nên ông đã kiêm nhiệm - để cho người Mỹ, qua ông Quát, Địch viết và người Pháp, qua Bộ trưởng Ngoại vụ, tướng cộng sản tha hồ giật dây.

Thủ tướng là kẻ khốn công hoạn! Collins còn các đoàn quân của là để nghỉ về Washington: Nên đưa Bộ trưởng Ngoại vụ, đem Phan Huy Quát lên làm thủ tướng thay thủ tướng NĐD và ban hành tình trạng khẩn cấp, tập hợp các lực lượng quốc gia để thủ tướng hành động. Nếu không thực hiện gì pháp luật, thì tức chế Mỹ nên rút ra khỏi VN.

Không dè tướng Collins tức chế khoát quân thủ tướng. Trong quan hệ giữa Collins và Ely, làm như có bóng mặt người đàn bà, tôi không rõ lắm nên không nói ra đây. Tuy nhiên trong khốn công hoạn này tôi biết rõ mặt việc, ai là người đã giúp chính phủ Mỹ khỏi sai lầm trầm trọng, đó là Thủ tướng người sĩ Mansfield.

Như những phức tạp và để nghỉ để khoát, nếu không nói là các đoàn hay ngu xuẩn của các sĩ Collins, TT Eisenhower, Hội đồng An ninh Quốc gia và Foster Dulles, bộ ngoại giao, họ nhau tức chế, hết sức hoang mang, như bộ mặt búa bổ vào đầu, tóa hồn tam tinh, nên phải kêu gọi quân ý kiến của bên Dân chủ tức chế lập, mà người có thể nhất là Thủ tướng người sĩ Mansfield:

TNS Mansfield đến tòa Bộ trưởng góp ý: Ông Diêm là mặt tích số mình về thu nhận, dù có như bé cách mặt đi nếu thì cũng là mặt tích số, tức chế sao mình phải phiêu lưu đi về về như giá trị khác, mà mình mù tịt không hiểu biết hay chế a hiểu biết mặt may gì hết.

Thủ tướng là Thủ tướng NĐD tức chế, tức chế chính phủ Mỹ đầu chấp nhận ý kiến của TNS Mansfield vì là khôn ngoan nhất và ngày 14-12-54 chính phủ Hoa Kỳ chấp thuận cho tướng Collins: Trong tình thế hiện nay, không có mặt chế nào khác hơn là tức chế tức chế cho VN và người Thủ tướng Diêm.

Như chế chế, tướng Collins về thủ chế dân Pháp còn quy nạp, mà năng lực quy tụ lực nhất là Bộ trưởng Ngoại vụ, Bình Xuyên.

2.- Công việc th hai. (Công cán y viên b Tài chánh)

(a) T n.

Cu c kh ng ho ng Nguy n văn Hinh gi i quy t ch a xong hay g n xong (10-10-54) thì th t ng NĐD gi i tôi qua b Tài chánh đ giúp b tr ng Tr n h u Phu ng, cũng là b n thân c a tôi t khi còn ở Paris, làm Công cán y viên, đ h ng ngày theo dõi đi n t n Hi p đ nh Paris, m i h p l i đ thay th Hi p c Pau, cũng có nghĩa là ph đ nh t t c nh ng ký k t c a Hi p c n y.

Nh đ ng l i đ t khoát c a th t ng Mendès-France nh H i ngh Genève (20-07-1954), trong m t th i gian k l c h i ngh Paris k t thúc, ký k t gi a 4 n c đêm 30 tháng 12, 1954: Pháp nhìn nh n toàn v n ch quy n tài chánh và t n t (h i đoái) c a 3 n c Vi t-Miền-Lào và cho thi hành vi c bàn giao ngay trong vòng 3 ngày, t c là ngày 02-01-1955.

T rày vi n tr quân s , kinh t , nhân đ o c a M và các n c s đi th ng vào tay VN, không ph i qua tay Pháp n a. Nh theo dõi đi n t n c a h i ngh Paris r t sát- ngày 23 hay 24 tháng 12-54, b Tài chánh nh n đ c đi n t n c a phái đoàn VN do ông Du ng t n Tài c m đ u, đ i khái “hoàn toàn th ng l i và s k t thúc trong vòng 7 ngày”, và ông b tr ng Tài chánh dành cho tôi cái danh đ đ c mang đi n t n y vào trình Th t ng, cùng gi i thích cho Th t ng bi t rõ nh ng k t qu t t đ p c a Hi p đ nh Tài chánh & T n t (Paris) - nên tr c đó năm b y ngày b Tài chánh, do đ ngh c a tôi đã gi l i đ u c m t ngân phi u 15 tri u đô c a b Ng ai giao M vi n tr chu ng trình di c B c k , ch qua m i ngày sau b vào tr ng m c VN m t ngân hàng M b Tài chánh t do ch n l y, h n là ph i b vào tr ng m c VN Pháp qu c Ngân hàng (Banque de France) nh tr c kia. Đ c l p tài chánh và nh t là t n t (h i đoái) là t đây. T đây chánh ph VN đ c toàn quy n t ch c cũng nh qu n lý tài chánh và t n t c a mình.

Tr c đây Pháp đã vi n tr cho các giáo phái xây đ ng l c l ng quân s t t c trên đ i 20 ngàn quân, không ph i ch có khí gi i thôi mà còn có m t s t n m t khá quan tr ng khác n a.

T đ u năm 1955, Pháp s ng ng vi n tr và các giáo phái c n vi n tr ph i đ n v i chánh ph NĐD. Chính y u t t n t đây, dù không ph i là y u t duy nh t, nh ng là y u t quan tr ng nh t đã đ nh đ o t l y thái đ các giáo phái đ i v i chánh ph NĐD và giúp chánh ph NĐD

Tác Giả: Hu&#nh văn Lang
Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 04:57

th&#ng nh&#t quân đ&#i qu&#c gia VN, ch&#m đ&#t tình tr&#ng s&# quân do th&#c dân Pháp c&#u t&#o t&# 9 năm qua.

(2) Ngày 14-01, đ&#i tá Nguy&#n văn Hu&#, tham m&#u tru&#ng c&#a tu&#ng Tr&#n văn S&#ai, Hòa h&#o đem 3,500 v&# v&#i quân đ&#i qu&#c gia. Ngày 13-02-55 tu&#ng Trinh minh Th&#, L&#c l&#ng Kh&#ng chi&#n Liên Minh Qu&#c gia Cao đài đ&#n 5,000 quân v&# v&#i th&# t&#ng N&#ĐD. Ngày 10-03-55 Thi&#u tá Nguy&#n văn Đ&#y, L&#c l&#ng Hòa h&#o Qu&#c gia đem 5,000 quân và ngày 31 cùng tháng t&#ng Nguy&#n thành Phu&#ng, T&#ng t&# l&#nh Quân đ&#i Cao đài đem toàn quân l&#c c&#a mình v&# theo th&# t&#ng N&#ĐD. T&#ng Nguy&#n gi&#c Ng&#, L&#c l&#ng Dân xã Hòa h&#o, t&# 23 tháng 2 đã h&#a đem 8,000 quân v&#, nh&#ng ph&#i đ&#i qua tháng 5, khi th&# t&#ng N&#ĐD đ&#p xong l&#c l&#ng BX m&#i ch&#u thi hành l&#i h&#a.

(b) Ti&#n

Trên đây là h&#u qu&# tích c&#c xây đ&#ng uy tín và c&#ng c&# quy&#n hành c&#a Th&# t&#ng. Th&# t&#ng N&#ĐD kh&#i s&# đ&#c các giáo phái &#ng h&#, mà sau l&#ng các Giáo phái là c&# m&#t kh&#i dân chúng mi&#n Nam.

Đ&# r&#i qua ngày 01-01-55, Th&# t&#ng ký ngh&# đ&#nh ch&#m đ&#t đ&#c quy&#n Đ&#i th&# gi&#i (c&# b&#c) và Bình Khang (đ&# đ&#m) c&#a Bình xuyên, t&#c là tr&#c ti&#p phá v&# ngay ngu&#n tài chánh kh&#ng l&#, n&#u không nói là duy nh&#t c&#a l&#c l&#ng Bình xuyên. Gián ti&#p ngu&#n tài chánh c&#a Qu&#c tr&#ng B&#Đ ngày m&#t ngày hai ph&#i c&#n ki&#t: tr&#c đây m&#i ngày BX ph&#i đóng h&#i ch&#t cho Qu&#c tr&#ng B&#Đ đúng 1 tri&#u đ&#ng, theo h&#i xu&#t th&#i đó là trên 28,500 M&# kim. (T&# lâu Qu&#c tr&#ng B&#Đ đã có m&#t đ&#i s&#ng vu&#ng gi&#i ki&#m Playboy t&#i lâu đài Thorenc &# Cannes; Nam ph&#ng Hoàng h&#u có tàu (Yatch), B&#Đ có m&#y xe Sport hi&#u Ý.)

Có ph&#i đây là m&#t y&#u t&# trong nhi&#u y&#u t&# tiêu c&#c b&#t bu&#c Qu&#c tr&#ng B&#Đ nghĩ đ&#n chuy&#n c&#t ch&#c N&#ĐD, đ&# cho b&#y Vi&#n lên thay, th&# h&#i?

(Nói v&# ti&#n, tôi mu&#n nh&#c đ&#n m&#t tr&#ng h&#p ghê g&#m h&#n. Sau tu&#n l&# vàng (1945), HCM dùng m&#t s&# vàng l&#n, đ&#i m&#i hình th&#c, đ&# mua chu&#c hai t&#ng Tàu là L&# Hán và Tiêu Văn - do Th&#ng ch&# T&#ng gi&#i Th&#ch sai qua VN đ&# gi&#i gi&#i quân Nh&#t cùng m&#t lúc h&#u thu&#n các l&#c l&#ng qu&#c gia nh&# VNQD đ&#ng, Đ&#i vi&#t Cách m&#ng...- đ&# hoàn toàn b&# r&#i các đ&#ng phái qu&#c gia, cho Vi&#t minh l&#y th&# th&#ng phong và sát h&#i các đ&#ng phái qu&#c gia, c&#p l&#y chính

nghĩa gì i phóng dân tộc, đức quy n yêu nước, đức quy n kháng Pháp).

3.- Công việc th ba. (Bí thư Liên lạc bộ Công lao Nhân viên CM đảng)

Sau khi gì i quy t kh ng ho ng t ng Hình xong và đ c tin tranh th th ng l i giành đ c Ch quy n tài chánh và ti n t , Th t ng NĐD m ng l Giảng sinh r t vui v và l c quan h n. Tôi đ c Th t ng g i đ n tham d l Giảng sinh, n a đêm ngày 24 tháng 12, năm 1954, đ c t ch c ngoài sân sau dinh Đ c l p. Và nh t là vinh d đ c Th t ng đích thân ch đ nh tôi ng i hàng gh đ u, ngay sau l ng c a ông. Sau đó còn cho riêng tôi m t món quà Giảng sinh đáng giá n a. Bị t đầu ông đã nghĩ đ n chuy n giao cho tôi quy n đ u hành Vi n h i đoái Qu c gia (VHĐ) t gi a đêm hôm đó ?

Trong 4 tháng đ u năm 1955, ngoài VHĐ, ph n l n tôi đ thì gì và tâm trí vào công trình văn hóa c a anh em chúng tôi, là tr ng Bách khoa Bình dân, khai gi ng ngày 15, tháng 11, 1954. V a đ u hành m t tr ng s có trên 1,200 h c sinh, v a gi ng d y 2 l p t i, t 6 gi 30 đ n 9,00 gi , tôi không tr c ti p liên h v i nh ng bi n c hay s ki n l ch s x y ra cho VN lúc đó n a. Tuy nhiên, dù không ch ng ki n, tôi v n theo dõi luôn và đ u c bi t rõ nh ng chuy n sau đây.

- Ngày 12-01-55 thu ng c ng Sài Gòn đ c giao tr cho chánh ph NĐD.

- Cùng ngày 12-01-55, t ng Agostini Pháp bàn giao toàn quy n qu n lý quân đ i VN cho t ng Lê văn T .

Đ n đây thì Th t ng NĐD xu t hi n rõ ràng nh là m t nh n v t có đ kh năng tranh th đ c l p toàn v n cho Qu c gia. Nh ng th c dân Pháp và tay sai ch a ch u b cu c. B t h nh là chính Qu c tr ng BĐ l i đ cho chúng l i đ ng, n u không nói là đ ng l a v i chúng. Nên BĐ và Pháp thúc đ y M t tr n Th ng nh t Toàn l c Qu c gia ra đ i, là ngày 03-03-1955: ngoài Cao đài, Hòa h o, Bình xuyên còn có Bs Nguyễn tôn Hoàn, Đ i vi t mi n Nam, Phan quang Đán, đ ng Dân ch , H h u T ng... H pháp Ph m công T c đ c BĐ m i lãnh đ o M t tr n..

Ph n ng c a Hoa th nh đ n: Không th M chi ti n mà đ Pháp thao túng chánh tru ng VN,

nên ngày 08-03-55 TT Eisenhower tái xác nhận công nhân NĐD và bổn sao gọi là BĐ, gián tiếp khuynh cáo công nhân t g y bán xe, gây khó khăn cho NĐD n a và khuyến Th t công NĐD công nhân đòi hỏi công nhân M t tr n và bỏ o các các giáo phái nên rút khỏi M t tr n. Nhưng bổ áp lực công nhân Bình xuyên và BĐ các giáo phái không nghe theo lời n.

Ngày 21-03-55 M t tr n gọi t i h u th cho Th t công NĐD: trong vòng 5 ngày, phải công nhân các theo mô hình nhân công nhân M t tr n. Th t công NĐD mới vào h i v i ông, nhưng ông d t khoát t ch i.

Mà sáu ngày sau (27-03-55) ông còn cho l nh đ i tá Đ cao Trí đánh chi m b ch huy Công an Công nhân sát do BX n m gi .

Th là chiến tranh giữa thu công nhân NĐD có quân lực Quốc gia công nhân và BX có Pháp h u thu n đã kh i s và hai bên có công nhân t tháng đ chu n b đánh l n, cũng gọi là h u chiến.

Cũng là lúc, ngoài cái n văn hóa (tr công Bách khoa Bình dân) và cái n chuyên môn (Vi n H i đái Quốc gia) tôi mang thêm cái n chánh tr n a. Đ u tháng 04, 1955, ông Ngô đình Nhu, Công nhân bí th Công nhân lao Nhân v Cách m ng đ ng (CLNVCM) đã giao hay là nh tôi đ ng ra phát triển đ ng CL (Công nhân lao) trong Nam và tôi đã nh n lãnh, m t cách t nguy n, nhưng h t lòng theo truy n th ng công nhân gia đình “là làm cái gì phải làm đ n n i đ n ch n, không làm thì thôi” và tôi đã kh i s ngay, là thành lập Liên k b Nam B c vi t, bí th là Chí Nguyễn,

Đ n lúc cuộc công nhân Bình xuyên đ n h i gây công nhân nh t, nghĩa là có đánh nhau, có đ máu... là công nhân h i th l a (Baptême du Feu) cho Liên k b Nam B c vi t v a m i thành lập v i m t t i u t c b n và đ u não, g m 8 thành viên. Nhưng v i bao nhiêu đó Liên k đã tích công nhân công nhân chiến đánh Bình xuyên, b t ch p thi t quân lực Liên k đã đi r i kh p các n o đ ng Sài Gòn/ Ch l n và Gia đ nh công nhân t “h ch” t cáo t i ác công nhân Bình xuyên trong 8 năm qua. (Toàn là s th t, không m t chút tuyên truyền láo).

Và nh chúng ta biết, biết công nhân Bình Xuyên l i kéo theo sau s ki n Tru t ph Qu c tru ng B o Đ i. L i thêm m t công nhân n a cho Liên k t p s nhúng tay vào chánh tr , là giúp công nhân công nhân chánh quy n NĐD và giúp công xây đ ng n n móng cho tòa nhà Đ nh t Công hòa công nhân Miền Nam VN, luôn luôn không quên nhưng cán b CS đ l i mi n Nam. (V i th mà Liên k v i b đ thành Sài Gòn/Cholon đ tr ng tâm vào các t nh mi n Tây).

Trên đây là hai biên bản hội thảo quan trọng mà với sự hiện diện của một con người, cá nhân tôi công nhận với bí thư Liên lạc Nam Bộ cũt, dù muộn dù không cũng đã trở thành công nhân nhân nhiu nhân công khác, nếu không nói là trực tiếp tham gia vào công việc của lịch sử VN trong khoảng thời gian đó.

Trực tiếp của công nhân trí thức quy định của Bình xuyên, sau khi công ty Nội các (24-04-1955) có sự tham gia của Hòa hảo (Trung tá công nhân Văn Soái và ông Lê công nhân Tân công) và Cao đài (Thiếu tá công nhân Nguyễn thành Phụng), ngày 25 tháng 4, 1955 Thủ tướng NĐD ra sắc lệnh cách chức Lai Văn Sang, công nhân giam giữ của CS Quốc gia. Nhờ thế thế là tiến Bình xuyên vào vách công. Cũng là lúc của sự Collins vì quá bất mãn với Thủ tướng NĐD nên đi về Washington để báo cáo về vấn đề của Chính phủ Mỹ chuyển hàng 180 tấn, thế là "Diêm must go" cho kẻ đầu c, và làm nên ông thành công. Rõ ràng tòa Địch I sự Mỹ ở Sài Gòn công về phe Thủ công dân Pháp là công nhân Ely, Bộ y Viện...hơn là phe Quốc gia của Thủ tướng NĐD.

Ba ngày sau là ngày 28-04-55, Bình Xuyên:

a) khai chiến, pháo kích vào dinh Độc lập. Cùng một lúc, BĐ ghi đi tin

b) triệu ông Diêm và công nhân Tân qua Pháp để công trình về tình hình trong nước và

c) bổ nhiệm Thiếu tá công nhân Nguyễn Văn Vĩnh, tiến làm Ngõ lâm quân Đalat làm công nhân quân đội Quốc gia VN thay thế công nhân Nguyễn Văn Hinh, để của toàn quyền sự công mại phụ công nhân công nhân thi đấu ghi quy định cuộc tranh chấp giữa thế công Diêm và các giáo phái.

Lưu ý: Ba sự kiện a,b, c ghi trên hoàn toàn ăn khớp với nhau. Cùng ăn khớp với vấn đề công thành công của công nhân Collins ở Wahington, "Diêm must go".

Độc biệt lưu ý đến chi tiết này: Thay thế công nhân Hinh, thế là hoàn toàn phụ thuộc quy định hành của Thủ tướng, coi chuyển Thủ tướng NĐD bổ nhiệm công nhân Tân như "ne pas". Nhờ thế công nhân hóa ra là công nhân của Thủ tướng rồi còn gì nữa? Chuyển triệu Thủ tướng qua Pháp, không với ai khác mà là với công nhân Tân, vấn đề của thế công bổ nhiệm công nhân tham mưu Quân đội Quốc gia VN. Đúng là một triệu xỏ vào chánh trị bất công.

Đ c l nh c a Qu c tr ng BĐ, Th t ng Di m đã khôn ngoan, tìm đ c m t l c l ng vô song đ đ ng đ u v i Qu c tr ng, không còn là Qu c tru ng c a m t nu c, c a Qu c dân n a mà là đ i di n cho m t tập đoàn Th c dân r t hùng h u. L c l ng vô song nói đ đây là Qu c dân.

M t đ u c n nói đ đây là khi Th t ng đi tìm m t l c l ng vô song đó không ph i là không có c v n c a CLNVCM đ ng, lúc đó là ai? Là Ngô đình Nhu, là Tr n qu c B u, Tr n trung Dung, Tr n chánh Thành, có c BS Bùi ki n Tín và ai ai n a...c nhóm Tinh th n, trong đó có Bs Hu nh kim H u. Bi t r ng t t c nh ng nhân v t n y không m t ai gia nh p C n lao, nh ng đ u ch p nh n ch tr ng c a ông Ngô đình Nhu và do ông Nhu chi ph i theo đ ng h ng C n lao c a ông..

Vì đó mà Th t ng NĐD c p t c tri u t p các Chánh đ ng và Nhân sĩ Qu c gia, ngày hôm sau là ngày 29-04-1955, đ xin ý ki n: Nên tuân l nh Qu c tr ng BĐ tri u qua Pháp hay không? Nh th t c là mu n đ t H i ngh tr c m t s ch n l a đ t khoát: B o Đ i hay là Ngô đình Di m ?

đ đây tôi mu n nói đ n tính cách đ i di n bao quát c a H i ngh , ch a bao gi mi n Nam có m t H i ngh g m đ i di n c a nh ng 18 đoàn th n u không nói là chính đ ng và có nh ng 34 nhân sĩ tên tu i.

(3) 18 chánh đ ng là: - M t tr n Qu c gia Kháng chi n VN – VN Ph c qu c h i – Thanh niên Qu c dân Xã VN –VN Dân ch Xã h i – Phong trào tranh th Đ c l p VN –Ph n Qu c dân xã VN – VN C n lao Nhân v Cách m ng đ ng – T nh đ Ph t giáo đ VN – T ng Liên đoàn Lao công VN – Phong trào Dân chúng Liên hi p VN – Phong trào Cách m ng Qu c gia – T p đoàn Công dân – Nhóm Tinh th n – Xã h i Công giáo – Thanh niên Dân ch VN –C u Chi n sĩ Kháng chi n VN – Nghi p đoàn Ký gi VN – H i t ng tr Đ ng bào Ngh T nh /Bình.

R t ti c là không còn đâu có danh sách 29 nhân sĩ. Trong s nh ng nhân sĩ n y tôi quen thân v i BS Hu nh kim H u và ông Hu nh minh Y, b v anh Hu nh sanh Thông và anh D ph c Long và năm ba nhân sĩ n a, toàn là ng i Nam k .

Nh th có th kh ng đ nh tính cách đ i di n bao quát c a dân mi n Nam. Dù bi t r ng có nh ng đ ng chánh tr ch có vài ba ch c đ ng viên và không có m t cây súng trong tay đ

đánh Pháp và công CS Việt minh. Tuy nhiên cũng được công năm bảy đoàn thể chánh trị có thể công, nghĩa là có công ngàn người không nói là mỹ công ngàn đồng viên và có năm bảy ngàn cây súng. Đó là VN Dân xã đồng Hòa hạo do bí thư Nguyễn văn Toàn (Nguyễn giác Ng) đi đi, VN Ph công qu công hạo Cao đài do đi tá H hán S (Nguyễn thành Ph ong) đi đi và M t trần Qu công gia Kháng chí công VN do Nh Lang (Trình minh Th) đi đi và T nh đ công sĩ do Đoàn trung Còn đi đi.

Đ công biết là có công đoàn thể thanh niên, ph công và trí công. Nói được là công toàn dân miền Nam có đi đi chánh công đ công phó hạo. Cũng có vài công công m t B công đ công, công thi công nghĩ không có đi đi cho đi công B công vì khi đó B công đi công chạo đ nh công . .

Ngày 29-04-1955, đúng 10 giờ hội nghị công đúng 52 đi đi cho 18 đồng phái và 34 nhân sĩ khai công phòng khánh ti công dinh Đ công p. Th công công NĐD công trên công đi xu công và có công y công: Cám công và nêu lý do công đ công hạo, đ công xin rút lui đ công t công hội viên công do công lu công. Nói xong vài câu Th công công NĐD công lên công, không công công công, e có công gây công nh công công công hay công công .

Hội nghị công đ công làm công ngay là công:

Ch công đoàn: ông Nguyễn văn Toàn, bí thư Dân xã đồng, Hòa hạo.

Th công ký: ông Ph công m công Tuy công, nhà báo.

Và công đã nghiêm công nh làm công.

(Sáng ngày hôm đó còn có 3 trái pháo kích BX công vào dinh Đ công p, có công trái công ngay đúng lúc Hội nghị công đ công làm công)

Nh công đang khi các công viên yên công chăm chú đ công công công trình công công, thì ông Nhi Lang đ công lên tuyên công:

“Thưa quý vị, tôi đứng ở chỗ này đoàn thể chúng tôi là Mặt trận Quốc gia Kháng chiến VN đứng đây gọi quý vị không phải để nói chuyện với việc của Thủ tướng NĐD có bình phẩm hay không bình phẩm thì hành động của Bộ Địch. Mà là trái lại, tôi xin thủ tướng đừng quên là đã đến lúc chúng ta cần trút bỏ quy định hành của ông Quốc trưởng vô dụng kia đi. Là vì ông ta đang làm mặt trái với nguyên tắc lãnh đạo quốc gia. Thủ tướng, thành phố Sài Gòn đang có biến, dân chúng đang xông xáo lo sợ, tại sao ông Bộ Địch lại chấp nhận ngay lúc này để bắt buộc Thủ tướng phải bỏ nước sang bên Pháp xa xôi kia, để “tham khảo ý kiến?” Tham khảo cái gì? Phải chăng đây là mưu kế để nhảm nhí để Chánh phủ này? Vậy tôi xin tuyên bố dứt khoát, nếu quý vị bằng lòng tháo lui việc trừu tượng Bộ Địch ngay bây giờ, thì tôi xin rút lui. Bằng không, tôi xin phép ra khỏi phòng họp này ngay!”.

Lúc bấy giờ cả cả cả ta sợ hãi hay bàng hoàng trước đề nghị quá táo bạo của Nhi Lang, cũng vậy lúc đó tá Hủ Hán Sơn, đứng đi đứng lại của Cao đài Nguyễn thành Phố cũng đứng lên và tuyên bố tiếp:

“Nhân danh Việt Nam Phục Quốc hội, chúng tôi đề nghị với mặt trận Quốc gia kháng chiến, yêu cầu quý vị đừng bỏ tâm trí vào những thủ thuật vô lý của Bộ Địch nữa, mà hãy đừng tâm làm mặt cụ thể cách mạng, chấp nhận ngay vai trò của ông Quốc trưởng Bộ Địch kia đi cho xong. Nếu ý kiến này không được chấp nhận, tôi cũng xin rút lui ngay tức khắc!”

Đến đây thì toàn thể cả không còn rụt rè nữa, nhất là khi cả đoàn Nguyễn Bộ Toàn cũng đứng lên tuyên bố hoàn toàn sáng kiến của hai ông Nhi Lang và Hủ Hán Sơn, nên đứng hoan hô lên, trăm người nhồm nhồm, có người còn la lên đã đứng Bộ Địch và có người cầm giấy ném vào mặt bức hình Bộ Địch treo cao giữa phòng. Ông Vũ Văn Mậu, mặt giáo sư Bộ Cảnh, với mặt nhân sĩ nhà chày lại cũng đứng lên Nhi Lang lên vai và Bộ Địch đứng lên gọi bức ảnh đi. Ông Nhi Lang cũng khom lưng cúi đầu trước bức ảnh để sòng của Quốc trưởng và ném xuống đất.

Sau mười phút sôi nổi, ồn ào... hồi nghị quyết lại để đưa ra mặt ủy ban Cách mạng Quốc gia, gồm 3 nhân vật đứng đầu là Nguyễn Bộ Toàn, Chủ tịch, Hủ Hán Sơn, Phó chủ tịch, Nhi Lang làm Tổng thư ký.

Với sự đóng góp của nhiều cố vấn, mặt giấy sau ủy ban đã thảo xong mặt bình Kiến nghị.

Và sau khi nghe Chủ tịch Nguyễn Bộ Toàn đọc hai lần, tất cả hội viên là 52 người đứng lên và ký tên.

Xong rồi thì các hội viên yêu cầu Chủ tịch đi lên làm việc. Thủ tịch công nhân NĐD xuống nghe kết quả của hội.

Thủ tịch công nhân NĐD xuống làm việc, tất cả mọi người đều đứng lên, ông đứng trước công nhân, mặt xạm xuống, vẻ buồn buồn nhìn là lo âu, bầu không khí buồn chán nên yên lặng thê thảm...

Chủ tịch ủy ban của công nhân xuống qua quy tập để công nhân cho mọi người đều nghe:

Thay mặt cho toàn thể Hội nghị, tôi xin trình Thủ tịch công nhân kết quả Hội nghị là bản Kiến nghị gồm 3 điểm như sau:

Kiến nghị :

1.- Truất phế Quốc trưởng Ngô Đình Diêm

2.- Giải tán Chính phủ Ngô đình Diêm

3.- Ủy nhiệm chỉ huy Ngô đình Diêm thành lập chính phủ mới để đứng đầu công nhân phiến loạn Bình Xuyên, thu hồi chức quyền quốc gia, yêu cầu triệt thoái quân đội viễn chinh Pháp và tịch thu của cải của quốc gia dân chúng.

Làm ngày 29, tháng 04, 1955

Đội diện 18 chánh công nhân và đoàn thể cùng 34 nhân sĩ ký tên:

Về nghe Truất phế Quốc trưởng Ngô Đình Diêm, mọi người đều đứng lên rồi làm việc

s c. Ông hoàn toàn b cú s c. Nghe xong th y ông l ng ng i, tay nh n l y b n ki n ngh và c g ng l y l i bình t nh, h t s c ch m rãi tr l i g n nh t ng ch m t: Xin quý ngài cho tôi... đ c có thì gi ... suy nghĩ k ... v v n đ tr ng đ i n y! Xin cảm n quý ngài!

Sau đó các h i viên l n l t êm l ng đ n b t tay t giã Th t ng, th y v m t ông âu lo rõ ràng.... lúc đó là 5 gi chi u. Hôi ngh đã k t thúc và gi i tán.

Đ n đây thì cu c Cách m ng k nh là xong và Th t ng Di m b đ t tr c m t s đã r i. V n Th tu ng NĐD ch mu n đ n vào nhà m t con tu n mã đ nh giúp qua su i, không dè nhìn l i là m t con b ch h , ông không c i thì nó s th t ông, nh ng n u ông dám leo lên l ng nó, thì ch m t cái nh y v t nó đ a ông lên t i đỉnh núi cao v i v i. Th t ra khi đ n giai đ n n y Th t ng NĐD v n còn nghĩ đ n m t ch đ Quân ch l p hi n, ch a nghĩ đ n m t ch đ Công hòa, cái đó là ch c. Thành ra khi bi t chuy n Tru t ph là s đã r i, ông không tái m t làm sao đ c!

Chi u t i l i, lúc 8 gi đài phát thanh Sài Gòn đ a tin cho toàn qu c và Th gi i bi t m i n Nam VN đã x y ra cu c cách m ng Tru t ph Qu c tr ng B o đ i. Cùng m t lúc y ban Cách m ng Qu c gia kêu m i các nhân sĩ và đ ng bào ngày hôm sau đ n h i t i tòa Đô chánh Sài Gòn đ nghe y ban thuy t trình v bi n c l ch s v a x y ra.

Và ngày hôm sau, t s m các gi i nhân sĩ, các đ i di n các chánh đ ng, thanh niên sinh viên ph n , báo chí.. ph n kh i t t p đ y ngh t phòng khánh ti t tòa Đô chánh Sài Gòn. Ông Nguy n b o Toàn, H hán S n và Nh lang thuy t trình v Cuộc Cách m ng Tru t ph BĐ ngày hôm tr c, t t c c t a đ u nhi t li t hoan hô, tri t đ ng h . Và thêm m t màn h b B o Đ i m t l n n a, có ng i b t thang leo lên g b c nh to t ng hình Qu c tr ng BĐ treo tr c c a tòa nhà và ném xu ng đ t, r i có nh ng thanh niên nh y lên đ m đ p cho nát bét (Tôi đã ch ng ki n màn h b do anh b n ĐTC đi u khi n). Đang khi đó ba t ng Nguy n giác Ng (Hòa h o), Nguy n thành Phu ng (Cao đài) và Tr nh minh Th (M t tr n Qu c gia Kháng chi n) đ c y ban Cách m ng gi i thi u, đ ng ra trình di n đ công chúng hoan hô, nh là nh ng anh hùng đã t o ra th i th . Và chúng tôi đã nghĩ v y, vì sau l ng c a y ban Cách m ng đã có ba t ng n y cho ý ki n, n u không nói là cho ch th , nên ba ông đ i di n Nguy n b o Toàn, H hán S n và Nh Lang đã hành đ ng, đã lên ti ng h t s c đ ng nh p v i nhau (synchronized) và nh v y mà lời kéo t t c H i ngh m t cách d dàng, nh t là khi các thành ph n hôi ngh đã s n có ti m th c ph n hoàng r i.

(5) Về cái ý phẫn nộ hoàng đế có trong Nam tể thi của vua Tống Đế Thích là gì? Nó có từ năm 19 khi vua Tống Đế Thích nhậm chức cho Thủ tướng Pháp 3 tỉnh miền Đông, rồi 3 tỉnh miền Tây Nam kỳ. Đó là một cách dè dặt quá. Rồi đến khi phong trào Kháng Pháp trong Nam, như của Thủ khoa Huân, của Trần Hưng Đạo, của Thiệu Hưng, của Trần Văn Thành... Đó là một đỉnh nhà Nguyễn bắt đầu rồi đến hoàn toàn. Đó là qua đời tháng 20, phong trào Tây Sơn, như các nhà cách mạng Địch Thiệu Hưng, Nguyễn Văn Ninh, Nguyễn Văn Nguyễn, Thủ tướng Thủ, Hồ Văn Thủ và một là Phan Chu Trinh đã gieo rắc trong Nam một là trong giới trí thức ý thức phẫn nộ hoàng đế hay Cộng hòa. Ngoài ra chế độ thuế của Pháp là chế độ thuế của có văn hóa cộng hòa hiện là quân chủ, cho dù nó phát xuất từ thi của Napoleon III....

Đến đây thì cuộc Cách mạng đã đem đến chính thể hóa bằng một văn kiện có một nội dung ký một nội dung giá trị để đi đến cho nội dung đoàn thể chính trị hay quốc chúng và công khai hóa bằng đòi phát thanh, bằng sự xác nhận trên công chúng của thủ đô Sài Gòn/ Chợ Lớn. Như thế phải nhìn nhận là cuộc Cách mạng này đã thành tựu một cách tuyệt đối rồi. (Period, Point final). Và theo tôi cuộc Cách mạng này là bắt đầu từ sự quan trọng nhất từ ngày Việt Minh công bố chính quyền trên tay Chính phủ Bảo Đại/ Trần Trọng Kim tại Sài Gòn ngày 23-08-45 (tức Hà Nội là ngày 19 tháng 8, 1945) 10 năm trước, vì nó có tính cách quyết định, dù chỉ là một phần, san bằng. Nhưng mục đích xây dựng cái gì thì phải đi phần và san bằng trên cái đã. Đó là một tất yếu. Còn chuyện xây dựng là chuyện của hôm sau.

Cuộc Cách mạng Truật pháp Quốc gia của Bảo Đại này là tác động của dân miền Nam nói chung, trong đó quốc chúng Nam kỳ là một phần qua các đời đi đến của họ đã đóng một vai trò chủ đạo, không ai có thể chối cãi được. Dù là tiêu cực hay là một phần và san bằng, nhưng tích cực là nó đã đem đến một hình thành ra Đế quốc Công hòa, vì ngay lúc đó chính Thủ tướng Ngô Đình Diệm còn nghĩ tới chế độ Quân chủ lập hiến. Nhưng tại thời điểm này, chỉ năm năm sau cũng chính quốc chúng Nam kỳ là một phần (không quốc gia) qua một phần của giới phóng miền Nam đã đóng một vai trò qua sự quan trọng, dù không phải là chế độ đã khập khiễng tàn phá, không phải chỉ Đế quốc CH mà của Đế quốc CH nữa.

Sau 15 năm đi đến, đúng hơn là làm công việc cho CS Miền Bắc thôn tính hoàn toàn, đúng hơn là thuế của hóa miền Nam, cho đến bao giờ? Truật pháp Bảo Đại là một tác động Cách mạng sáng suốt hợp tình hợp lý bao nhiêu, thì tác động của nó là một phần của giới phóng miền Nam, là một cái sai lầm ghê gớm, nếu không nói là ngu xuẩn tày đình bấy nhiêu, như lịch sử 34 năm qua đã chứng minh quá hùng hồn, vì họ lấy tại thời điểm này, cho quốc gia, cho công việc làm nên của dân miền Nam nói chung và dân Nam kỳ là một phần nói riêng. Tuy nhiên, tôi còn hy vọng, dù mong manh đi nữa, sẽ có ngày quốc chúng miền Nam nói chung và Nam kỳ là một phần nói riêng sẽ đứng lên làm một cuộc Cách mạng nữa. Và lịch sử này là một cuộc Cách mạng vô cùng thi vị yêu cầu sự sống còn của một dân tộc VN, không riêng gì cho miền Nam hay Nam kỳ là một phần. Đó là sự sống của lịch sử giao phó cho dân miền Nam, không riêng gì người trong nước hay ngoài nước.

(Đây cũng nên nhắc lại những biến cố rất quan trọng sau đây, những tôi kể là bên lề vì nó không có tính cách quy tắc định, nó như là màn cửa mà tất nhiên bị hải quân chèn chèn mà các diễn viên, những người tên tuổi mạnh mẽ những, những nhà ngoại giao ngu ngốc, cho đến những chánh trị gia lười lười phi thường, những anh hùng rất thông minh và can trường... mà vai nào cũng đóng cẩu cẩu, đóng sến sến đây không có nghĩa là vai trò nào cũng tốt đẹp đáng vỗ tay.

Đầu tiên là chuyện của mặt ông tướng Nguyễn Văn Võ, tướng lĩnh Ngô lâm quân, Đà Lạt, được Quốc trưởng Ngô Đình Diệm mời ngày 28, tháng 04 - cùng một lúc triệu tập Thủ tướng Diệm và Tổng Tham mưu Lê Văn Thọ qua Pháp – làm Tổng tham mưu quân đội Quốc gia VN thay thế tướng Hình được toàn quyền hành động. Được mời xong, tướng Võ vội kéo Ngô lâm quân về ngay Tổng tham mưu bộ tướng Thọ, kéo vào dinh Gia long toàn lực để chánh phủ NĐD.

Lúc đó là 6 giờ chiều. Những người nhiên nhiên ban Cách mạng, sau khi trình diện tòa Đô chánh đã đi tên là Hội Đồng Nhân dân Cách mạng Quốc gia kéo nhau vào dinh Quốc lộ và mặt lộ nà Nhàn lang là người táo bạo nhất dám dùng mặt khố súng tay (chưa chắc đã lên đến), bắt tướng Võ phải đưa tay lên đầu hàng, nghĩa là cuộc phản đối chánh của tướng Võ biến thành hóa ra mây khói. Đến đây đúng là trò hề, vì một năm phút trước tướng Võ áp lực Thủ tướng NĐD tức chế, bấy giờ ông phải như Thủ tướng che chở cho ông khi mặt mặt. Để rồi đưa hàng Cách mạng, ký cả hai tay giơ cam kết trước hội họp tác với Thủ tướng. Những hai ba giờ sau lại phản phé, mưu lợi lợi lợi lợi lợi lợi. Song đến chừng đó thì không còn mặt ma nào coi ông có chút gì nghiêm chỉnh, nên mặt người đưa bộ rồi ông, bắt buộc ông phải cuốn gói rút quân chạy về Đà Lạt, lúc đó đã 3 giờ sáng.

Chuyện thứ hai là chuyện của mặt ông đốc sự Collins của TT Eisenhower. Sau khi không chinh phục được Thủ tướng Diệm theo đường ngu ngốc của tướng chánh phủ của mình, ông cho mình bị khinh bỉ, mặt mặt và bị bắt bẻ chi binh, bị bắt đầu lại không có miếng của mặt mặt đàn bà xúi bậy vào... ông vội bỏ VN trở về Mỹ chính hai ngày trước khi BX khởi chiến. Ông về Mỹ báo rớt về những người Quốc hội, với Bộ Ngoại giao, với hội đồng An ninh Quốc gia và triệu tập khai thác tình hình bắt bẻ chi binh với chính TT Eisenhower. Sau 5 ngày về những không ngừng nghỉ, ông thành công: TT Eisenhower gọi tiếp hội tụ tuyên bố “Diệm must go” để ông đốc sự mang về Sài Gòn, phần bị bắt cho các đường phái liên hệ, cũng có thể như là món quà đáng giá triệu đô cho bắt bẻ chi binh của ông là tướng Ely và nhất là cho Bộ y Viện.

Những không ai dè, chính trong thời gian ông về Mỹ thủ tướng NĐD đã ký sắc lệnh miễn chức Hoàng Diệm do đi tá Duợng Văn Minh làm tướng lĩnh, để phần công Bình Xuyên và ngày mặt ngày hai quân đội Quốc gia VN đã đánh bắt hai trung đoàn BX ra khỏi địa bàn Sài Gòn/Chợ Lớn, tàn quân BX rút chạy vào Rừng Sát, hoàn toàn tan rã và chiến dịch đã kết thúc trong vòng một ngày và ngày mừng 8 tháng 5 đi tá Duợng Văn Minh kéo quân khởi hoàn về.

Quân đội Quốc gia tiến thối vài mét vì sinh mạng. Chặng may mắn nhất của ông tài, cũng là một nhà chính trị đầy hy vọng. Sáng ngày 02-05-1955 ông Trịnh Minh Thế kéo quân qua cửa Tân thuấn để truy kích quân binh BX, một ngàn lính Pháp trong tàn quân BX bị dồn sát bên kia cửa, ông Trịnh chỉ huy ngay trên "command car". (Sau này người Pháp có báo tin là đã trở đầu óc thù cho ông Chanson và Thái Lập Thành, tay chân của Pháp, vì hai nhân vật này đã bị quân của tướng Trịnh ám sát chết ở Sadek năm bảy năm trước c.)

Sau khi thành công xoay chuyển Wahington hơn 180 độ, ông Collins hơn hai bay về VN. Trên con đường bay về Sài Gòn thì Washington đột ngột tin tức ông Nguyễn Văn Xuân đã trung thành, như vũ như bão phẫn công BX mà chỉ nhìn thấy ông trong tay của Thế ông rõ ràng. Đánh BX để chúng minh Thế ông có để báo lãnh và tài ba để nhìn tình thế, bắt chấp nhận ông mở mô hình của Pháp và chấp nhận ngu ngốc của ông Collins. Cho nên Washington lập tức phải trở lại ông họ thế ông Nguyễn Văn Xuân còn hơn trước (statu quo ante) và đã về đi đánh một di sản văn khác để tiêu diệt thế của Collins đang cầm tay. Cho nên khi ông Đệ nhất về xa xuống phi trường TSN thì cũng về lúc một nhân viên tòa đại sứ chỉ huy đến trình cho ông một di sản văn hóa. Ông phải mở ra xem liền, tôi không thấy gì ông một của ông Đệ nhất Collins lúc bấy giờ, nhưng tôi chắc là ông phải để một hồi hồi, dù trước Sài Gòn tháng 5 không nóng lòng, nhưng có thể ông cầm tay ông là đã từ tháng 8 rồi! Tôi nghi ngờ cho ông Đệ nhất, quá nhiều ego (tôi ái), làm một sáng suốt!

Đến đây thì phải nhìn nhận là trên thế giới quân của nhà Nguyễn về 13 triệu người (1802-1954) đã thất bại cáo chung, sau một thời gian 9 năm (1945-1954) hợp hai. Về đến cửa VN do quân đội Nhật ban cho (09-03-1045), không do tranh đấu, do hi sinh mà để lại, tất nhiên không giá trị bao nhiêu, nên Nguyễn Văn Xuân gia phụng phí một cách vô ý thế là phải. Tuy nhiên trong mấy tháng đến lập quốc gia (09-03 đến 24-08-1945), chánh phủ Trần Trọng Kim cũng làm được một việc cho quốc dân là Cộng hòa thế ông giáo dục quốc gia theo đường hướng dân tộc. Nhưng cùng một lúc làm một việc vô cùng tai hại cho quốc dân như là miền Nam kéo lại thế.

Vào ngày 02-05-1945, Hoàng đế Bảo Đại đã ký sắc lệnh phóng thích tất cả tù nhân chính trị, mà trong đó 90% là cán bộ CS, bị Pháp giam giữ ở Côn đảo từ phong trào Soviet-Người (1929-30) và cuộc nổi dậy trong Nam (1939-1940) của Đệ tam Quốc gia, mà ông lên đến trên 10,000. Như đó mà ngày một ngày hai (tháng 6, tháng 7, 1945) của mấy ngàn cán bộ CS, (trong đó có Lê Duẩn, Tôn Đức Thắng, Phạm Hùng, Lê Văn Lương...toàn là cán bộ cao cấp), sau nhiều năm tôi luyện về lý thuyết và kỹ thuật hành động để đón tiếp nhiệt liệt trở về Cộng hòa, Sóc trăng, Trà vinh...đều rời làm ung thú chính trị miền Nam, đưa VM nắm lấy thế thu nhập phong, đàn áp các Giáo phái, giết hại các nhà ái quốc chân chính, cướp lấy chánh nghĩa quốc gia, thủ công cuộc kháng Pháp cho đến Điện Biên Phủ, tháng 5, 1954.

4.- Công việc thời trẻ là một công việc hèn hạ.

Khi tôi vừa đi u khi n VHD, các trường BKBD và Hội Văn hóa Bình dân, với chức vụ Bí thư Liên lạc Nam Bộ Việt, tôi đã trở thành một công nhân đa năng (tiền tin, văn hoá và an ninh) của Thủ tướng NĐD. Ở đây tôi không nói tôi đã làm những gì, tôi chỉ nói đến những gì tôi thấy tôi nghe, cũng là công nhân cho những biến cố lịch sử kể ra sau đây.

Thật ra trẻ đây vai trò của CLNVCM (Công Nhân Việt Cách Mạng) được càng ngày càng trở nên quan trọng và rõ ràng hơn. Nói đến Công nhân lao trong giai đoạn này, ngoài lý thuyết Nhân văn, không phải chỉ là những thành viên đầu não của nó là Ngô Đình Nhu, Trần quốc Bửu, Trần Chánh Thành, Trần Trung Dung... , và trong công việc hèn hạ của nó là Liên lạc Nam Bộ Việt, (thành lập từ đầu tháng 04, 1955 và giải tán đầu năm 1958), mà còn phải kể những đoàn thể do Công nhân lãnh đạo, như Tập đoàn Công dân, Phong trào Cách mạng Quốc gia... Tất cả đều nhìn nhận Thủ tướng sau là Thủ tướng NĐD làm lãnh đạo tối cao, biểu tượng cho chính nghĩa Quốc gia hay Dân tộc, công nhân Hội Chí Minh , biểu tượng cho công nghĩa Quốc tế Mac-lênin (4)

(4) (Cũng là trong những cuộc khủng hoảng vừa kể trên những người công nhân bên ông Diệm nhất toàn là người Trung hay người Bắc, chỉ có một mình tôi là người Nam, mà cuộc Cách mạng Truật pháp BĐ là hoàn toàn là do tác động của người miền Nam. Có phải vì thế mà Thủ tướng Diệm phải suy nghĩ về 2 tháng mới khởi sự hành động một cách dứt khoát với BĐ.)

Và thành tích của thời và rực rỡ nhất của CL, là cuộc Trưng của Dân ý, kéo theo là Quốc hội lập hiến với Hiến pháp 1956 của nó, cũng là cái ID (lai lịch) của Đệ nhất Cộng hòa của miền Nam (1956-1963).

a.- Trưng của dân ý.

Ngày 22 tháng 10, Thủ tướng NĐD qua hội đồng truyền thanh đã kêu gọi quốc dân ngày hôm sau nên dùng cái quyền trẻ do của mình, cũng là nhiệm vụ của người công dân, phải đi đầu phiêu đấu chiến đấu của gia Quốc trường BĐ và ông, tức là chiến đấu cho Quân chế hay Công hòa.

Và ngày 23 tháng 10, 1955 quốc dân miền Nam đã nhứt loạt huân công kẻu gọi của Thủ tướng NĐD, náo nức kéo nhau đi đốu phiêu và kẻt quố hệt sực tệt đốp cho thố tồ ng NĐD:

5,838,907 cừu đi bêu.

5.721.735 lá phiêu Truật phố Quốc trố ng BĐ và bêu NĐD lên thay thố, nhố là Quốc trố ng VN.

Nhố thố Thủ tướng NĐD thu vố cho mình gố n 98% số phiêu đi bêu. Thủ t ra thì Thủ tướng Diêm không cồ n đố n mọt phân xuốt cao đố n thố. Vì ai ai cũng đố nhố ông thố ng và thố ng lố n.

(Ai nói gì thì nói theo tôi kẻt quố hay nhố ng con sồ nồ y hoàn toàn trung thố c vố i ý ngố i dân, nồ u có mọt hai thùng phiêu không hồ p lố vì nhân viên chánh quyố n quá sồ t sồ ng đố n chố ngu xuố n, thì chố là mọt con sồ quá nhố, không đố ng kố.)

Nhố thố Quốc dân miền Nam muố n chố m đố chố đố Quân chố và y nhố m cho ông NĐD nhố m vố thiố t lố p chố đố Công hòa dân chố. Cho nên cách nồ y hay cách nố Truật phố Quốc trố ng BĐ nhố là mố đố ra các Biố n cồ lố ch sồ kố tiố p, nhố là mọt quá trình tiố n hóa chánh trố bốt đi bốt đố ch cồ a lố ch sồ.

Ngày 26 tháng 10, 1955, Thủ tướng NĐD tuyố n bố Hiố n chố ng tồ m thố i, theo đó tồ rày VN là mọt nố c Cồ ng hòa, ngố i lãnh đố o là Quốc trố ng kiêm luôn chố c Thủ tướng, tồ c là Tồ ng thố ng nố c Viố t Nam Cồ ng hòa.

Đố n đây thì uy tín của Thủ tướng lên đố n tuyố t đố nh, trong nuố c cũng nhố trên thố giố i, vì tuyố t đố i đa sồ Quốc dân đố ng hố ông. Nhố đó mà đố ng giố i quyố t tồ t cồ các vố n đố tồ n kho vố i Pháp đố hoàn thành đố c lố p Quốc gia trố n vố n: a) Pháp phố i giao trố lố i cho VN hoàn toàn chố quyố n tiố n tồ tài chánh (VN không còn phố i đố trong khu vố c đố ng quan Pháp nồ a), b) chố quyố n Ngoố i giao (Cao đố y Pháp đố c giố i tán, tồ rày tồ ng Ely chi là mọt đố i sồ, bố Ngoai giao VN giao thiố p thố ng vố i bố Ngoố i giao Pháp) và c) chố quyố n Quốc phòng, quân đố i Pháp lố c tồ c rút quân cho hệt trong vòng 6 tháng-

b-Xây dựng chế độ Công hòa.

Ngày 23-01-56 Thủ tướng ký nghị định thành lập Ủy ban Quốc hội lập hiến.

Ngày 04-03-56, Quốc dân miền Nam nhất loạt hừng khởi đi đấu phiêu, lập 123 dân biểu cho Quốc hội Lập hiến.

Ngày 26-10-56 tân Hiến pháp được công bố.

Nhà cầm đầu Việt nam Cộng hòa ra đời, Thủ tướng NĐD được xác nhận là Nguyễn Thủ Quốc gia, danh xưng là Thủ tướng, kiêm chức vụ Thủ tướng, với 2 nhiệm kỳ là tối đa, mỗi nhiệm kỳ là năm năm.

Kết luận.

Hiến pháp 1956 hay là ID của Địch nhất Cộng hòa ở miền Nam.

Thư tìm hiểu cái ID này xem. Như trên đã nói, từ ngày Hừng khởi các chính đảng và các nhân sĩ miền Nam đã làm Cách mạng Truật pháp Quốc trưông BĐ (ngày 29-04-1954), vai trò của CLNVCM được càng ngày trưở nên hết sức quan trọng, với chức thuyết Nhân viên cũng như với chức nhân sự của nó. Như húng của nó trên nhúng biểu của chánh trưở đời đưởn kết quả là Hiến pháp VN Cộng hòa 1956 đưởu luôn luôn có tính cách quyết đưởnh như u không nói là chế đưởng. Và cây nào sanh ra trái này là một lẽ tự nhiên.

Ngay trong trang đưởu của Hiến pháp có hai từ ngữ Duy linh và Nhân viên. Thiết nghĩ hai từ ngữ này cũng đưở đưở giải thích từ từ của bản chất của một Hiến pháp như là bản luật tối cao của một nước, của một Quốc gia hoàn toàn đưở lập. Như ng như i dung với nhúng đưởu khoả của nó không khác mấy với nhúng Hiến pháp các nước khác, kể cả nước CS, như là đưởnh đưởt chế quyết n thuộ c với toàn dân, đưởnh đưởt nhất m với và bỏ đưởm quyết n lập của nguộ i dân với đưởy đưở nhúng quyết n từ do của nó, từ do đi lập i, của ng, từ do từ từ ng, từ do ngôn luận, từ do tín nguộ ng., đưở

thì từ đó....

Nhưng lại khác với các hình pháp khác và hoàn toàn trái ngược với hình pháp của CHXHCN chỉ thi hành hay áp dụng, mà phương pháp hành động là Chỉ thuyết của Hình pháp.

Một hình luật nói trên thì nên so sánh Hình pháp của nước Việt Nam Cộng hòa của miền Nam dân chủ và Hình pháp của Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa của miền Bắc CS. Nếu hai chỉ Duy linh và Nhân văn đã được giới thích bên cạnh của Hình pháp VN Cộng hòa, thì hai từ ngữ Duy vật (Xã hội Chủ nghĩa) và Động ngay trạng của Hình pháp CHXHCN cũng quá được giới thích bên cạnh của Hình pháp này.

Vấn đề thuyết Duy linh Nhân văn là một lý thuyết lý Chân lý lịch sử, lý Sự thật khoa học làm căn bản để giới thích mọi diện tích của xã hội con người, cũng như như những con người (Nhân văn) như là một giá trị tuyệt đối, ngang hàng với triết, tức nhiên Nhân văn của con người thành ra một thước đo lường các giá trị khác. Tuy nhiên Nhân văn còn phải có trách nhiệm với cộng đồng, để đưa cộng đồng cùng đồng tiến. (Ba ngôi sao biểu hiện của CLNVCM đồng có nghĩa là nhân văn, cộng đồng và đồng tiến).

Hình pháp Dân chủ CH đã bỏ đi để cho Quốc dân miền Nam được nghỉ ngơi năm hết sức an lạc: Kinh tế phát triển tốt đẹp dù phải chịu thêm gánh nặng 1 triệu di cư chucky của CS miền Bắc, Xã hội được an bình, an sinh xã hội được bỏ đi, Giáo dục được thực có qui chế theo đường hướng duy linh truyền thống dân tộc, và tiến bộ theo trào lưu khoa học của nhân loại, Văn học được nảy nở phát triển...

Đang khi đó thì thuyết duy vật sự quan của CS lại lý luận (thiên đàng XHCN) tức là sai lầm, cũng là gian dối, làm của cánh tay cho xã hội, để rồi lý Động làm con đường hay Đeo để đưa tay của cánh. Tức nhiên Động hay Đeo thành ra một thước đo lường Đeo để của con người, mà người CS giới là Đeo để Cách mạng. Cho nên tất cả những hành vi, những hoạt động của con người, từ tiêu thụ đến sản xuất, từ giới người cộng sản, từ đánh đấm hiếp, tham nhũng gian lận... đến các tệ nạn xã hội, nghiện ngập... đến bán trăm ngàn đàn bà con gái trẻ con, bán nước, bán biển, miền sao có lợi cho Động, miền sao cộng đồng được quy định của Động, tất cả, tất cả đều là Đeo để Cách mạng, đúng theo tất cả những của HCM..

Cho nên Hình pháp của CHXHCN, một bên luật thì cao của một nước hóa ra một đường chỉ

phòng sự Địch nhân là quốc dân, nếu có sự đổi chi giá quy định của Quốc dân và quy định của Đảng thì bất bu của Hiến pháp phải luôn luôn đứng về phía của Địch, bất chấp đến tận tận cùng những tiêu chuẩn công lý, công bằng, phong hóa cao thấp lẫn nhau. Kinh nghiệm điển hình là những vi phạm hiến pháp trước của Nhà nước nhàn áp từ do ngôn luận, từ do tư tưởng, từ do tin tưởng... luôn luôn đứng về Tòa án chấp nhận một cách dứt khoát như là hợp Hiến, hợp pháp, như là vô pháp. Như thế việc chấp án là một việc illogic, một việc vô lý, không phải là.

Kết quả của hai hiệp ước là một xã hội, một nước cộng hòa có hai thành phần: Địch thành là Thiên chúa giáo và Quốc dân thành ra tín hữu hèn hạ bất đả dĩ, cũng gọi là nô lệ. Tất cả tài sản hữu hình (đất đai, nhà cửa, xe cộ...) và vô hình (trí thức của con người, dục luận, tôn giáo...) lẫn lẫn trở thành sản phẩm của Địch.

Hiến pháp của Việt nam Cộng hòa đã trở thành một thỏi sắt bịt miệng sự phát triển xã hội của miền Nam trong hai thập niên (1955-1975), dù Hiến pháp của Địch nhất Cộng hòa sau 02-11-63 có bất thay đổi dĩ nhiên thì tình thế của nó vẫn còn tồn tại, chấp nhận những trong Hiến pháp Địch nhất Cộng hòa, mà còn dấn dứu bất chấp theo các tri thức thuyển nhân, để rời đi thối m nhuần vào tâm hồn của Công chúng người Việt hời ngoi tồn mất năm châu bần b.

TT Ngô đình Diệm và ông Ngô đình Nhu.

Trên kia tôi có nói đến những biến cố lịch sử đã dẫn đến những cho sự xuất hiện và thành hình VN Địch nhất Cộng hòa, với một ID có bản chất nhân bản rõ ràng. Đó là một điển hình chính trị, đầy gian truân, đầy nghi ngờ, đúng là một trò ng hời mang nặng, rớt nặng, để đau và rớt đau.

Qua điển hình của lịch sử, không cần dài dòng, sau những sự kiện hết sức phức tạp ghi trên, quý vị cũng nhận thấy ngay hình ảnh khi nào khi hiện, những luôn luôn bất khuất của một người Anh và của một người Em. Và Anh Em Hời phải tài ba thế nào, phải dũng cảm kiên trì làm sao, mới khốc phục bao nhiêu trở ngại khó khăn tàn đĩnh, mới phá vỡ bao nhiêu mưu đồ bất quái, để sau cùng sự sinh ra để của một đứa con tinh thần của tú, khẻ mạnh, để thế nào mà xã hội VN của chúng ta mới có được những năm tháng (1956-1963) để c lập, để đo và hời phúc. Tất nhiên không hoàn hảo vì giới ngoài và nhất là giới trong... những vẫn còn để để cho dân tộc, không riêng gì miền Nam mà còn cho các nước, một legacy, một di sản chính trị (để c lập & để do), văn hóa (chân lý & phóng khoáng), kinh tế (nhân bản & công bình). Cái legacy này đã nảy sinh ra một cái tinh thần và bản chất quốc gia hay dân tộc, mà người và Việt có khả năng sự là để ng lập bất khuất để đoàn kết và làm Cách mạng lật đổ một chế để có bản chất hoàn toàn gian dối và sự t máu Mác-lêninit.

Tác Giả: Huỳnh Văn Lang

Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 04:57

Hôm nay là ngày mừng 8, tháng 11. Mọi người trong nước đây, hãy cùng nhau “Ái hữu người Việt Quốc gia Hào hùng” đã cùng nhau đứng lên cho hai người Anh Em, TT Ngô đình Diệm và cố vấn Ngô đình Nhu và quan trọng hơn nữa: Trên 30 Hào tử đạo, Đoàn thể đã tiếp hành lập Truy điệu hai người Anh Em thi công viên Tịch do, Tịch đạo Chiến sĩ Việt Mã, thành phố Westminster. Trong các sách tôi viết về cái chết của hai người Anh Em này, luôn luôn tôi có câu kết sau đây: Thờ người cho Tịch đạo Ngô đình Diệm và tịch đạo cho ông Ngô đình Nhu!

Hôm nay tôi xin lập luận! Thu thuế nước đây là thuế khóc, khóc cho mất con người đày đọa, ách què quặt mãnh liệt, cùng nhau tranh đấu, kiên trì tranh đấu cho Địch lập Quốc gia, cho Tịch đạo Dân tộc, cho Hào phúc Địch đạo., đúng là mất vì Anh hùng dân tộc, mất vì nhân cộng sản đày đọa! Tịch đạo là thuế công nhân, thuế công nhân cho mất đấu óc uyên thâm, cho mất hòa bình ở rừng núi, cho mất vĩ nhân kiên cường sâu...mà trong dòng lịch sử, dân tộc VN đã sinh ra, những đấng anh hùng này, thế nào?

Tôi đấng may mắn và danh dự gửi về hai người Anh Em nhiều tháng nhiều năm, thi nhậng lúc gian truân truy và truy. Trấng tòa án xét xử cộng sản, là nhân chứng trong nhiều nhân chứng cho hai người Anh Em, tôi thi cho mình luôn luôn trung thấng.

Thành thấng cảm ơn thấng quý vấng!

Huỳnh Văn Lang